

[4th November 1965]

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VI.—ANNOUNCEMENTS.—*cont.*

(2) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION)
AMENDMENT) BILL 1965.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1965.

VII.—GOVERNMENT BILLS.—*cont.*

(3) THE MADRAS ELECTRICITY (TAXATION ON CONSUMPTION)
AMENDMENT BILL, 1965.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move for leave to introduce the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1965.

MR. SPEAKER : The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1965.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(4) THE MADRAS UNIVERSITY BILL, 1965 (L.A. BILL No. 11 OF
1965).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முதல் கட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கலாம். அதற்குப் பிறகு இது பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்ய பொறுக்குக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. பொறுக்குக் கமிட்டி சாவதானமாகவே இந்த மசோதாவின் பல பிரிவுகளை ஆராய்ந்து சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் செய்துள்ள முக்கியமான மாறுதல்கள் சிலவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவற்றைக் கனம் உறுப்பினர்களும் கவனித்து இருப்பார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியின் அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முன்பு ஓரியண்டல் காலேஜ் என்று டைட்டில்ஸ், டிப்ளமா கோர்க்கு பாட போதனை அளிக்கும் கல்லூரிகள் அப்ரூவ்டு காலேஜ் என்ற தலைப்பில் இருந்தன. இப்போது அந்த டெப்ளேஷனை மாற்றி அம்மாதிரியான ஓரியண்டல் காலேஜுகளை அப்பிரிவேடெட் காலேஜ் என்ற வகையில் சேர்ப்பதற்கான திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பி.யு.ஸி வகுப்புக்கான பாடம் மட்டும் சொல்லித்தரத்தக்க காலேஜுகளை “அப்ரூவ்டு காலேஜ்” என்ற தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, முதலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாவில் “இன்டியன் அண்டு அதர் ஏஷியன் லாங்க்வேஜஸ்” என்பதாக போடப் பட்டிருந்தது. இப்போது ஏஷியன் என்பதை நீக்கிவிட்டு இந்திய மொழிகள் மேலும் இதர மொழிகள் என்பதாகப் போடப் பட்டுள்ளது. “அதர் லாங்க்வேஜஸ்” என்கிறபோது பிரஞ்சோ, ஜெர்மனோ வேறு எந்த மொழிகளை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக் கொள்ளத்தக்க வகையில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாபடி இந்த மதுரை யுனிவர்ஸிடி எல்லைக்குள் இருக்கிற எந்தக் கல்லூரியும் வேறு எந்த பல்கலைக் கழகத்துடனும் சேர்க்கப்படலாம் என்று இருந்தது. இப்போது இவை மதுரை யுனிவர்ஸிட்யூடன் தான் இணைக்கப்பட வேண்டும், வேறு எந்த யுனிவர்ஸிட்யூடனும் இணைக்கப்படக் கூடாது என்பதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வைஸ்-சான்ஸலர் நியமனத்தைப்பற்றியும் பொறுக்குக் கமிட்டி நன்சூ விவாதித்துச் சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக செனட் ஒரு மெம்பரை நியமனம் செய்வது, சிண்டிகேட் ஒரு மெம்பரை நியமனம் செய்வது, சான்சலர் ஒரு மெம்பரை நியமனம் செய்வது—ஆக இவர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்ட இந்த மூன்று மெம்பர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி, சான்ஸலருக்கு மூன்று பேர்கள் கொண்ட ஒரு பானலைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அந்தப் பானலில் இருந்து சான்ஸலர் ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸலராக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்றும் இப்போது அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேற்சொன்ன கமிட்டியில் உள்ள மூன்று பேர்களில் யாருடைய பெயரும் பானலில் சேர்க்கப்படக் கூடாது என்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

செனட், அகடமிக் கவுன்சில் ஆகிய இரண்டும் சிறிய ஸ்தாபனமாக இருக்க வேண்டும். அதிக எண்ணிக்கையுள்ள ஸ்தாபனமாக இருந்தால் சரிவர கவனம் செலுத்த முடியாது என்று உணரப் பட்டது. அதன் பேரில் தான் முன்பு எல்லாக் கல்லூரிகளின் முதல்வர்களும் செனட் ‘எக்ஸ் அப்பிரிஷியோ’ மெம்பராக இருக்கலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி அப்பிரிவேடெட் காலேஜுகளில் குறைந்த பட்சம் மூன்றாண்டுகள் கல்லூரி முதல்வராகப் பதவி வகித்தவர்களை மட்டும் தான் எக்ஸ் அப்பிரிஷியோ மெம்பராகப் போடுவது, அப்ரூவ்டு காலேஜுகளைப் பொறுத்த வரையில் அந்த காலேஜுகளின் முதல்வர்கள் ஒன்று கூடி தங்களுக்குள் மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து செனட்டின் எக்ஸ் அப்பிரிஷியோ மெம்பராக இருக்கச் செய்வது என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த முழு நேரப் பேராபசர்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1965]

எல்லோரும் செனட்டின் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக இருப்பது என்பதற்கு பதிலாக அந்தந்த டிபார்ட்மென்டின் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடிய முழுநேர பல்கலைக் கழகப் பேராசார்களை மட்டும் செனட்டில் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராகப் போடுவது என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“அதர் மெம்பர்கள்” என்ற இனத்தில் சட்டமன்றம் இரண்டு எம்.எல்.ஏ.-க்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவது என்று முன்பு இருந்தது. இப்போது “சட்ட மன்றம் நான்கு மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவது என்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி இந்தப் பல்கலைக் கழகம் உள்ள ஏரியாவில் இருக்கும் எல்லா மாவட்டங்களையும் சேர்ந்த உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குள் இரண்டு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து செனட்டின் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக அனுப்ப வேண்டும் என்று இருந்தது. அதையும் மாற்றி பல்கலைக் கழகத்தின் ஏரியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் சேர்ந்த உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தலைமை ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வர முடியும்.

முன்பு நான் சமர்ப்பித்த மசோதாவில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. செலக்ட் கமிட்டியினர் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதன்படி ஒவ்வொரு ரெவின்யூ மாவட்டத்திலும் உள்ள நகரசபைத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்த யூனியன் கவுன்சில் தலைவர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து செனட் எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக அனுப்புவது என்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர்களும் கவனித்திருப்பார்கள். இதே மாதிரி அகடமிக் கவுன்சிலும் பெரிய பாடியாக இருந்தால் சரியாகக் கவனம் செலுத்த முடியாது என்ற எண்ணத்தோடு அதன் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளின் முதல்வர்களில் குறைந்தது மூன்றாண்டு காலமாக முதல்வராகப் பணியாற்றி இருப்பவர்களையே போடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும், எல்லா போஸ்ட் க்ராஜுவேட் காலேஜ் முதல்வர்களும், ட்ரெயினிங் காலேஜ்கள் நீங்கலாக மற்ற எல்லாப் பேராசார்களும் காலேஜ்களின் முதல்வர்களும் இந்த அகடமிக் கவுன்சிலில் இடம் பெறுவார்கள். ட்ரெயினிங் காலேஜஸ் டீச்சர்ஸ் தங்களுக்குள் இரண்டு பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பலாம் என்றும் இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, தமிழ், சமஸ்கிருதம். இந்தி மற்ற மொழிகள் ஆகியவற்றுக்கு மூன்று, மூன்று பேர்கள்தான் சான்சலரால் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு இடம் இருந்தது. இப்போது இவற்றுக்கென ஆறு பேர்களை சான்சலர் நியமனம் செய்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

4th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஃபைனான்ஸ் கமிட்டியிலும் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு அந்தக் கமிட்டியில் ஃபைனான்ஸ் செக்ரட்டரியைப் போடுவதாக இருந்தது. இப்போது கல்வி இலாகா காரியதரிசியை அங்கத்தினராகப் போடுவது என்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பல்கலைக் கழகத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சிண்டிகேட் தயாரித்து ஃபைனான்ஸ் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்புகிறது. ஃபைனான்ஸ் கமிட்டி பரிசீலனை செய்த பிறகு சிண்டிகேட்டும் பரிசீலனை செய்து செனட்டுக்கு அனுப்புகிறபோது செனட் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளலாம், அல்லது தேவைப்படுகிற மாறுதலோடு ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் செலவை அதிகப்படுத்துகிற வகையில் எத்தகைய மாறுதலையும் செய்யக் கூடாது என்று இதிலே போடப்பட்டு இருக்கிறது. குறைக்கவும் கூடாது என்பதும் அவசியம். அதற்கு ஒரு திருத்தம் இப்போது கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்து, ரிஜிஸ்ட்டர்ட் க்ராஜ்வேட்ஸ், இப்போது இருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் விதிகன்படி டெல்லியில் இருந்தாலும், இந்தியாவுக்கு அப்பால் இருந்தாலும் வோட்டு உண்டு என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் இந்த மசோதாவில் மதுரை பல்கலைக்கழகத்தின் எல்லைக்குள் இருப்பவர்களுக்குத்தான் ரிஜிஸ்ட்டர்ட் க்ராஜ்வேட் என்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள்.

இப்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் பிரிகிறது. இதற்கு முன்பும் பல பிராந்தியங்கள் பிரிந்திருக்கின்றன. இப்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பிராந்தியத்தில் 3-இல் 1 பங்கு பிரிகிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகமாக மாறுகிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இப்போது சேவை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள், நிபுணர்களுடைய பணி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவையாய் இருக்கும். அவ்விதம் தேவைப்படும்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தேவைப்படுகிற உத்தியோகஸ்தர்கள், நிபுணர்களுடைய சர்வீசை மாற்றுவதற்கும் இதில் ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது.

அதே மாதிரி சென்னைப் பல்கலைக் கழக நிதியில் இதுவரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகப் பிராந்தியம் இருந்து வந்துள்ள காரணத்தினால், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் இப்போது பிரிகின்ற போது ஒரு பகுதி நிதி கொடுப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ஓரளவு மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுப்பது நியாயமென்று கருதி, அதற்காக அரசாங்கம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் கலந்து ஆலோசித்து, எவ்வளவு நிதி கொடுப்பது என்று முடிவுசெய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைதான் முக்கியமான மாறுதல்கள் என்று கருதுகிறேன். மற்றபடி அதிகமான மாறுதல்கள் இல்லையென்று கூறிக்கொண்டு, இதை எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[4th November 1965]

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் இருதய பாகமாக விளங்குகின்ற மதுரை மாநகரில் தமிழக அரசால் பல கலைகளை வளர்க்கின்ற முறையில், புதியதொரு பல்கலை கழகத்தைத் துவக்குகின்ற வகையில் கொண்டுவரப்படுகின்ற இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்று அங்கே சில மாறுதல்களோடு இந்த மசோதா இங்கே சட்டமாக்கப்படுகின்ற நிலைமையிலே இருக்கின்றது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, இப்பொழுது இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள்தான் இருக்கின்றன. தமிழகத்தின் மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டால் குறைந்தது நான்கு பல்கலைக் கழகங்களாவது இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் மூன்றாவது பல்கலைக் கழகமாக இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்படுவதைக் கண்டு தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

மசோதாவின் நோக்கத்தையும், கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவால் செய்யப்பட்டுள்ள திருத்தங்களையும் நோக்கும்பொழுது, இதை நாங்கள் எற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலே இருந்தாலும், சில திருத்தங்களை நாம் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், பல்கலைகளை வளர்க்கின்ற பொறுப்பிலும், பல்கலைக் கழகத்தினை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பிலும், பல்கலைக் கழகத்திற்கு நல்ல பெருமையை பெற்றுத்தரக்கூடிய நிலையிலேயும் இருக்கக்கூடியவர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராவார். அவ்வளவு முக்கியமான பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரின் நியமனத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறைகளுக்கு உகந்ததாக அவருடைய நியமனம் இருக்க வேண்டும். ஒரு சில எண்ணங்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவருடைய நியமனம் இருக்கக்கூடாது. உதாரணமாக, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இப்பொழுது இருக்கிற முறை என்னவென்றால், செனட் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அந்த முறை இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அந்த விதமாக இல்லை என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், செனட் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகின்ற மூன்று பேர்களிலிருந்து சான்ஸலர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இந்த

4th November 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

முறைதான் நல்ல முறை என்று கருதப்பட்டு, இதுவரை எந்த விதமான பிரச்சனையோ, தகராறோ இல்லாமல் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது நாம் கொண்டு வருகிற முறை, செனட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும். சிண்டிகேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்; வேந்தராக விளங்குகின்ற கவர்னர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார். இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற மூன்று பேர்களிலிருந்தும் வைஸ் சான்ஸலர் ஒருவரை கவர்னர் நியமிப்பார். இந்த முறை சரிதானா என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு நபரைப் பரிந்துரைக்கின்ற நேரத்தில், கவர்னர் 'ரெக்கமெண்டிங் அதாரிட்டி' யாக இருக்கிறார். அதற்கு அடுத்தபடியாக அவர்களே, 'அப்பாயின்டிங் அதாரிட்டி' யாகவும் இருக்கிறார். இப்படி ஒருவருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, இப்பொழுது இருக்கிற முறையைப்—அதாவது செனட் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும், அந்த மூன்று பேர்களிலிருந்து வேந்தர் ஒரு துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கலாம் என்பதை— ஏற்றுக்கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற செனட் கூட்டங்களில் எல்லாம் துணைவேந்தர்தான் தலைமை வகிக்கிறார். அப்படி அவர் தலைமை வகிக்கிற காரணத்தால், செனட் சபையின் அங்கத்தினர்கள் நல்ல முறையிலே தங்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிக்க முடியவில்லை. செனட் சபையில் மெம்பர்களாக, கல்லூரி பிரின்பால்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பொது ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும்தான் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரும், துணைவேந்தரே செனட் சபையின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கின்ற காரணத்தால், தங்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, இந்த செனட் சபையே ஒரு சேர்மனைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு, அந்த சேர்மனே செனட் சபைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகித்தால் எல்லோரும் தங்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திருத்தங்களைப் பற்றிச் சொன்ன நேரத்தில், சட்டசபை உறுப்பினர்கள் நான்கு பேர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். முன்பு இரண்டு பேர்களாக இருந்தது, இப்பொழுது நான்கு பேர்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கையளவில் நாங்கள் இதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், இந்த நான்கு உறுப்பினர்களும் சட்ட மன்றத்திலிருந்து எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப் படுவார்கள் என்று பார்த்தால், அதற்கான விளக்கம் சரியாக இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இன்னும் இரண்டு தினங்களில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்காக இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இருக்கின்றோம். கோளா, டெல்லி, பெங்களூர் யுனிவர்சிடிகளில் எல்லாம் 'ப்ரப்போஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன்' என்ற முறைதான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[4th November 1965]

ஆனால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்த முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே ஒரு முறை திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தேன். ஆனால் அப்பொழுது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'சென்னைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவையே திருத்த வேண்டியிருக்கிறது, அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னபோதிலும் கூட, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மசோதாவில் அந்த முறை புகுத்தப்படவில்லை, ஆகவே, அந்த முறையை சபையின் முதல்வர் அவர்களும், மற்றும் எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையிலேயே மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மசோதாவிலேயும் 'ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரேசன்டேஷன்' முறையை அமுலாக்குகின்ற விதத்தில் விதிகளைத் திருத்தினால் மிகவும் நல்லதாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரித் தலைவர்களுக்கு நல்ல இடம் அமைத்துக்கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதா அமைய வேண்டும். பொதுவாக, சொல்லக்கூடிய திருத்தங்கள் எல்லாம் பெரியதானவையல்ல; சிறு சிறு திருத்தங்கள் தான். ஆகவே, தவறான எண்ணங்கள் ஏற்பட்டுவிடாதபடி, தவறுகள் ஏற்படாத முறையில், நம்முடைய மன்றம் இந்தத் திருத்தங்களைப் பரிசீலனை செய்வதில் ஈடுபடவேண்டும். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். வரவேற்கின்ற நேரத்தில், தமிழை வளர்க்கின்ற மதுரையம்பதியில் உருவாக இருக்கிற இந்தப் பல்கலைக் கழகம், தமிழிலேயே இயங்கும் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அண்மையில் சேலம் இரும்பு ஆலை சம்பந்தமாக, இங்கு வந்திருந்த ஜப்பானிய கோஷடியின் தலைவர் அதற்கான விளக்கங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருக்கு ஆங்கிலம் பேசத் தெரியவில்லை. ஆகையால் அவர் ஜப்பானிய மொழியிலேயே விளக்கங்களைச் சொன்னார். நாம் மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியால் அவர் சொன்ன விளக்கங்களைப் புரிந்துகொண்டோம். அந்த மாதிரியே, நாழிப் தமிழிலேயே வைத்தியக் கலை, எஞ்சினியரின்கலை, விவசாயக் கலை, தொழிற் கலை ஆகிய எல்லாக் கலைகளையும் பயிற்றுவிக்கக் கூடிய நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நம்பிக்கையை உருவாக்கிக் கொடுக்கக் கூடிய விதத்தில், இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் இருக்குமென்று நம்புகிறோம். தமிழை வளர்க்கவும், பல்கலைகளை வளர்க்கவும், பல தொழில்களை வளர்க்கவும், சிறந்த ஒரு பல்கலைக் கழகமாக இந்த மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமையும். அந்த வகையில் சிறிய சிறிய தவறுகள்கூட ஏற்படாமல் நாம் இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் சட்டமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Speaker, Sir, the Joint Select Committee has done a good job and necessary changes have been made to the original Madurai University Bill and those changes are very appreciable. Almost everybody in our unofficial

4th November 1965]

[Sri S. Nanjunda Row]

conversations and discussions have agreed with the changes made by the Joint Select Committee. In the proceedings of the Joint Select Committee, it was stated that its Chairman remarked that the expression 'Madurai' meant 'Tamil' which was implied in it. The Joint Select Committee has unanimously agreed to give that name and it is a beautiful name. The name is known anywhere and even in a State like Bihar in North India if I say that I come from the Madurai district, they would say, 'You have come from the Meenakshi temple area', and that is how the name of Goddess Meenakshi is associated with Madurai and Tamil is necessary associated with it. The whole Tamil Nad would be rather very happy to have this University.

Now, I want to give one or two suggestions though I ought to have made representations to the Joint Select Committee itself. I am sorry I did not do that. Anyhow, I take this opportunity to give my suggestion with regard to Clause 26 of the Bill relating to constitution and functions of Faculties. The clause says—

'(1) The University shall include Faculties of Arts, Science, Law, Medicine, Engineering, Technology, Teaching, Agriculture, Commerce, Indian and other . . . languages, Indian system of Medicine, Veterinary Science, Fine Arts, and such other Faculties as may be prescribed by the statutes . . .'

Of course, so many details have been given about faculties in this clause but what is accepted in principle is often forgotten in detail. Though the clause is flexible enough to provide for 'such other Faculties as may be prescribed by the statutes' and also a lot of power to the Syndicate and the Academic Council to create a new department or faculty, I want to make one suggestion. After the demise of Gandhiji, there was a call to create Gandhian Centres but I do not think that any University has created any Chair for Gandhian Philosophy. Of course, the University like Delhi has created, what is called, the Gandhian Centre for the study of Gandhian Literature and also the University like the Madras University has given us scholarships for the study of the Gandhian Philosophy. Even then that has not been done on a wide scale. So, I want to suggest that the Madurai University should give a lead to other Universities and create a separate department for the study of Gandhian Philosophy and Literature. In this connection, I wish to point out that there is a very beautiful Gandhi Museum in Madurai and nowhere in South India is there such a beautiful museum. I hope many hon. Members of this House would have seen that museum. Once we enter that museum, we will be lost there for four or five hours and we would not know the outside world and we will be immersed and engrossed in it. I hope that the Hon. the Chief Minister who has introduced this Bill will give an assurance that the Academic Council will approve my suggestion for the creation of a new department for the study of Gandhian Philosophy in the Madurai University. At the same time, I want to emphasise here that the name of Gandhiji should not be separated from the name of Shri Jawaharlal Nehru and so

[Sri S. Nanjunda Row] [4th November 1965]

I suggest that the name of Nehruji also should be associated with the new department proposed for the study of Gandhian Philosophy and Literature. We know that the Jawaharlal Nehru University has been created in Delhi and even there I do not think that the writings of Jawaharlal Nehru will be studied there in detail. We called Gandhiji as the Father of the Nation and Jawaharlal Nehru as the son of the Nation and so the names of these two great persons should be associated with the new department, the first of its kind in India it would be. I have also another suggestion to make in this regard. The name of Madurai is associated with Tamil Culture. Madurai is not only the seat of Tamil culture but it is also the seat of Ancient Culture. So I want that a separate department should be created for the study of not only South Indian religions but also world religions. Of course, so many universities have this department for the study of religions but I think a new department for the study of religions would be appropriate in Madurai. I hope the Hon. the Chief Minister can kindly give an assurance that such a department will be created. Nowadays, we are lost in the materialists world and a study of religions and philosophy is very essential. We know that three months ago a great leader and a theologian, Dr. Albert Schweitzer, died. He had a philosophical reverence for the human being and he had to study medicine also. He even started a Leprosy Clinic in Africa and thus he became a great humanitarian. So, a study of humanities, religions and medicines are essential. With these words, I congratulate the Joint Select Committee and the Hon. the Chief Minister on their having made the necessary changes in the Bill. Thank you, Sir.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை இந்த மாமன்றம் ஒருபித்த கருத்துடன் வரவேற்கும் என்றாலும்கூட, இந்த மசோதாவிலே ஒருசில குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. பொதுவாக, வாக்காளர்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றாலும் வேறு எத்தகைய பதிவு நடைபெற வேண்டுமென்றாலும் அத்தகைய பதிவுகள் எல்லாம் இலவசமாகவே யாதொரு கட்டணமும் இல்லாமல் நடைபெறுவதைப் பார்த்தோம். ஆனால் மதுரை சர்வகலாசாலையில் பதிவு பெற்ற பட்டதாரியாக (ரிஜிஸ்டர்டு கிராஜுவேட்ஸ்) பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்குக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்று 49-வது கிராசிலே இருக்கிறது. இது தற்கால முறைக்கு உகந்த ஒன்று என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக உகந்தது அல்ல. பொறுக்குத் துழுவினர் இதை விவாதிக்கும் நேரத்தில், சென்னைப் பல்கலைக் கழக உப அதிபர் சகர் திரு. லட்சுமணசாமி ஸ்வாமிநாதர் அவர்களைக் கேட்ட நேரத்தில், சென்னை சர்வகலாசாலையில் பதிவு பெற்ற பட்டதாரிகள் ஆக இருந்து அவர்கள் மதுரை சர்வகலாசாலை எல்லைக்குள் வசித்து வந்தால், அந்த மதுரை சர்வகலாசாலையில் பதிவு பெற்ற பட்டதாரிகளாகத் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர்களுக்குக் கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்படும் அல்லது கட்டணம் கட்ட வேண்டியதே இல்லை என்று

4th November 1965] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

சொல்லப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மீண்டும் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி முறை இருக்கிறது. அதற்கும் கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்று அந்தப் ப்ரொவிஷனில் இருக்கிறது. "Such fees as may be prescribed by the auothrity" என்றிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட பொறுக்குக் குழுவில் அதற்கு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே விதி முறைகளில் கட்டணமே இல்லை என்று கூடப் போட்டு விடலாம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பது பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்றளவிற்கு அவர்கள் விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். சர்வகலாசாலையில் உள்ள அதிகாரிகள், விதிமுறைகள் செய்கிறவர்கள் கட்டணம் வேண்டுமென்று விரும்புகிறபோது உரிய கட்டணத்தை விதித்தும், வேண்டாத போது விதிவிலக்குக் கொடுக்கிற தன்மையும் இருக்கிறது. இப்படிப் பதிவு செய்து கொள்ளிறவேற்றி விட்டால் என்ன தவறு வந்து விடும் என்பதை வதற்குக் கட்டணமே தேவை இல்லை என்று இதே சட்டத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சென்னை சர்வகலாசாலையைப் பொறுத்தவரையில் வர்த்தகக் கழகத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது. ஆனால் மதுரை சர்வகலாசாலையில் வர்த்தகக் கழகத்திற்கு, அங்கீகரிக்கப்பட்ட வர்த்தகக் கழகத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று பொறுக்குக் குழுவில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மறுக்கப்படுவது நியாயம் என்றால் சென்னை சர்வகலாசாலையில் வர்த்தகக் கழகத்திற்குப் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பது தவறு. ஆகவே அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சென்னை சர்வகலாசாலை சட்டமுறைகளைத் திருத்த வேண்டும். அல்லது, மதுரை சர்வகலாசாலைக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட வர்த்தகக் கழகத்திற்கு நாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது நல்லது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் அங்கம் வகிக்கிற பெரும் தலைவர்கள், தலைவர்கள், அங்கத்தினர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்ட பிரதிநிதிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் பலருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். மெடிகல் போர்டு இருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு ஒரே ஒரு போர்டு. அந்த மெடிகல் போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் சேர்ந்து அல்லது அந்த குறிப்பிட்ட நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்குள்ளாக ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பலாம் என்ற அளவிற்கு இந்தச் சட்டத்தில் ஏன் இடம் செய்யக் கூடாது. அதேபோல் வழக்கறிஞர்கள் கழகம் இருக்கிறது, மாநிலம் பூராவிற்கும். அந்த நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் ஒரு பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த செனட் சபைக்கு அனுப்பலாம் என்ற முறையில் ஏன் விதிமுறைகளைச் செய்யக் கூடாது? அப்படிச் செய்தால் நலமாகியிருக்கும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சட்டத்தில், ஒருவர் 50,000 ரூபாய் வழங்கி

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th November 1965]

விட்டால் அவர் மூன்று ஆண்டுகள் அல்ல ஆயுள் பூராவும் அந்த செனட் சபையில் அங்கத்தினராக இருக்கலாம் என்றானிற்கு சட்டம் இருக்கிறது. இது ஏதோ ஒரு பதவியை விடக்கு பதிரங்கமாக கூறி விடே போடுவதுபோல்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆகவே 50,000 ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு அல்லது லட்சம் லட்சம் கொடுத்தால் கூட என்றில்லாது நல்ல அறிவுரைகளை வழங்குவதற்கு கற்றறிந்த மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆகியோருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிற வகையில், அல்லது சர்வகலாசாலை அமைக்கிற அந்த நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் கழகங்கள், மருத்துவக் கழகங்கள் இவைகளில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து அவைகளுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிற வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கலாம். அதேபோல் தொழிலாளர் யூனியன் இருக்கிறது. அவர்களும் ஒருபிரதிநிதியை அனுப்புகிற அளவிற்கு இந்த விதிகளை மாற்றியமைக்கலாம்.

நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்தபோது ஒன்றைக் கூறினார்கள். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்குச் செல்வதற்கு முன்னால் லைபரன்ஸ் கமிட்டியில் அரசாங்க லைபரன்ஸ் செகரட்டரி அவர்கள் அதில் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கலாம் என்ற அளவிற்கு இருந்தது. ஆனால் பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்று ஆராயப்பட்டு அது இப்போது இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்படும் நிலையில் அரசாங்கக் கல்விச் செயலாளர் இருந்தால் போதும் என்ற அளவிற்கு லைபரன்ஸ் செகரட்டரி வேண்டாம் என்ற அளவிற்குத் திருத்தம் செய்யப்பட்டு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவில் இதுபற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். லைபரன்ஸ் கமிட்டியில் பொருளாதார விஷயங்கள் பற்றி விவாதிக்கப்படலாம், அப்படி விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் அந்த லைபரன்ஸ் செகரட்டரியைத் தாக்குகிற அளவிற்கு அவர் மனம் புண்படுகிற அளவிற்கு விவாதங்கள் நடைபெறக் கூடும். ஆகவே, அந்த லைபரன்ஸ் கமிட்டியில் லைபரன்ஸ் செகரட்டரி இருக்கக் கூடாது என்று இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது அல்ல காரணம். பின்னால் அரசாங்கமே இதுபற்றி ஏதாவது முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கும். அரசாங்கம் மான்யம் எல்லாம் கொடுக்கிறது. ஆகவே அதில் நிதி இலாகா காரியதரிசி கலந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும். நிதிக் கமிட்டியில் நிதி இலாகா காரியதரிசி இருந்தால் மீண்டும் தானே அதை மேலும் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டி இருப்பது முறை அல்ல என்ற காரணத்தினால்தான் நிதி இலாகா காரியதரிசிக்குப் பதிலாக கல்வி இலாகா காரியதரிசி அதில் இருப்பார் என்ற முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஏற்கனவே நான் சொன்னது போன்ற வாதம் பொறுக்குக் குழுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

4th November 1965] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த அடிப்படையில் லைபரேரிஸ் செகரட்டரிக்குப் பதிலாக கல்வி இலாகா செயலாளர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தந்தார்கள். நான் சொன்ன வாதம் அந்தக் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிதி சம்பந்தமாக விஷயங்களை ஆராய்ந்து சர்க்கார் முடிவு செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் லைபரேரிஸ் செகரட்டரியே அதைத் தீர்க்க வேண்டியிருப்பதால் அவர்கள் இந்தக் குழுவில் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

அதேபோல், சர்வகலாசாலையைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று முக்கிய சபைகள் இருக்கின்றன. அக்கடமிக் கவுன்சில், செனட், சிண்டிகேட் என்றுள்ள மூன்று குழுக்களுக்கும் கவர்னர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட வைஸ்-சான்சலர் அவர்களே தலைமை வகிக்கிற தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். இந்தச் சபைகள் அத்தனையும் ஏறக்குறைய நியமனம் பெற்ற உறுப்பினர்களாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாலும் ஆக்கப்பட்டவை. வைஸ் சான்சலர் கவர்னர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் அவர் அந்த சர்வகலாசாலையின் முக்கிய நிர்வாகஸ்தராக அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஹெட் ஆக வந்து விடுகிற காரணத்தால் அவர் இந்தச் சபைகளின் தலைவர் என்ற முறையில் இருந்து கொண்டு இருந்தால் அங்கு நடக்கிற விவாதங்கள் நல்ல முறையில் நடக்குமா? நியாயமான முறையில் நடக்குமா? அல்லது விவாதத்தைக் கேட்டுத்தான் தலைவர் திருத்த வேண்டுமென்கிற நிலை இருக்குமா? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த அந்தக் குழுவில் உள்ள அங்கத்தினர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லது. அவர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் என்ற முறையில் இருப்பதால் அந்த அந்தக் குழுக்களின் அங்கத்தினர்களே அந்த அந்தக் குழுக்களின் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையிலே விதிமுறைகள் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த சர்வகலாசாலையின் அதிகார எல்லை இராமநாதபுரம், மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் இப்போது திருச்சி யுனிவர்சிட்டி சென்ட்ரலாக, சர்வகலாசாலை மையமாக இருக்கும், இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் அது ஒரு பல்கலைக் கழகமாக மாறும் என்ற அளவிற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் இந்தப் பொறுக்குக் குழுவின் கூடிப் பேசும்போது, இந்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நடக்கிற நேரத்தில் சேலம் மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப் படாத நிலையில் இருந்தது. சேலம் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்றுதான் எல்லாக் குறிப்பேடுகளிலும் இப்போது வருகிற குறிப்பேடுகளில் கூட காணப்படுகிறது. தர்மபுரியின் நிலை

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

[4th November 1965]

என்னவென்று கேட்டால், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தர்மபுரி நிச்சயமாக சென்னை சர்வகலாசாலையோடுதான் இருக்குமா என்பதை அவர் வாயால் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே சொன்னால் அதை யோசிக்கலாம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த பொறுத்த வரையில் அது சென்னை சர்வகலாசாலையுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அடுத்தாற்போல், இப்போது வருகிற அறிக்கைகள் மற்றவை எல்லாம் கூட தர்மபுரி டிஸ்ட்ரிக்ட் என்றில்லாமல் சேலம் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்ற முறையிலேயே இருக்கிறது. இதை மாற்றி தர்மபுரி டிஸ்ட்ரிக்ட் என்ற அளவிற்கு அமையச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-30
p.m.

அடுத்தாற்போல், இப்போது ஏற்படுத்தப்போகும் சர்வகலாசாலையில் பல கலைகளுக்கும் இடம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி பொறுக்குக் குழுவிலும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தனியாக சிறப்புக் கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் தனியாக ஒரு கழகம் ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். விவசாய போதனை தனியாக இருக்கவேண்டும் என்று குழுவில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை சர்வகலாசாலை உப அத்யட்சகர் அவர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, இந்தப் பிரிவுக்குத் தனியாக போதனை வேண்டாம் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், வேறு நாடுகளில் இம்மாதிரிப்பட்ட சிறப்புக் கழகங்கள் இல்லாமல் இல்லை. பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லும்போது பல கலைகளும் இணைந்ததாக இருக்கவேண்டும். விஞ்ஞானத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் பல சிறப்புக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் விவசாயத்திற்கும் தனியாக முக்கியமான இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்தகைய சில திருத்தங்களை இதில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மதுரை யுனிவர்டிடி மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது ஆரம்பத்திலேயே நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் சென்னை சர்வகலாசாலை மசோதாவோடு ஒப்பிடப்பட்டு அதைப் பின்பற்றித் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலாக பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி நல்லமுறையில் விவாதித்துப் பல திருத்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மேலாக புதிதாக திருத்தங்கள் ஒன்றும் செய்யவேண்டிய தேவையிராது என்று நினைக்கிறேன்.

4th November 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

முதலாவதாக, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் கல்லூரிகளைப் பற்றிய விளக்கத்தில் அல்பிலியேட்டட் காலேஜ், அப்ரூவ்வுட் காலேஜ் என்பதற்கான டெஃபினிஷனில் பொறுக்குக் குழுயில் திருத்தங்கள் செய்து முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்ததாக, எலக்ஷன் அடிப்படையில் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில் எலக்ஷனைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைஸ் சான்சலர் சம்பந்தமாக மூன்று நபர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதிலிருந்து கவர்னர் நாமினேஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. பொதுவாக, எலக்ஷனைத் கூடிய மட்டும் தவிர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம்.

மேலும் செனட், அக்கடமிக் கௌன்சில் போன்றவற்றிலும் எலக்ஷன் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்ற அளவில் இவைகளுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள முறைப்படி 100, 120 பேர்கள் இருப்பார்கள். எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் சர்வகலாசாலை விஷயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்துபவர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். சென்னை சர்வகலாசாலையை எடுத்துக்கொண்டால் வருகின்றவர்களில் பெரும்பகுதியினர் ஏதோ கூட்டத்திற்கு வந்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, டி. எ. வாங்கிவிட்டுப் போவதில் தான் இருக்கிறார்களே தவிர, அதிகமான சிரத்தையில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே இதனுடைய எண்ணிக்கை குறைந்த அளவில் இருந்தால் சிரத்தையோடு இருந்து பணியாற்றுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் குறைவான எண்ணிக்கை இந்த மசோதாவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இன்னும் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், எல்லாக் கல்லூரிகளிலுமுள்ள பிரின்ஸிபால்களும் கௌன்சிலில் அங்கத்தினர்கள் என்று வரும்போது, இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் இன்றைக்கு 54 காலேஜ் என்றிருப்பது நாலேந்து ஆண்டுகளில் 100 காலேஜ்களாக வரலாம். இப்போது இந்த எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆகவே இதை வரையறுப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டாமா என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இல்லாவிட்டாலும் கூட, வருங்காலத்தில்—அதாவது ஆண்டுக்காண்டு கல்லூரிகள் வளர்ந்துகொண்டே போகும்—ஒரு ஆண்டுக்கு 10, 12 கல்லூரிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும், நாலேந்து ஆண்டுகளில் 50, 60 பிரின்ஸிபால்கள் இதில் அதிக உறுப்பினர்களாக வந்து விடுகின்றார்கள். ஆகவே நம்முடைய குறிக்கோளான குறைவான எண்ணிக்கை என்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இதை வரையறுப்பதற்கு எலக்ஷன் முறையிலோ அல்லது ரொட்டேஷன் பேசிஸ்-லோ ஏதாவது செய்யப்பட வேண்டியது எப்படியும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. எந்த அளவுக்கு பிரின்ஸிபால்கள் இருக்கலாம் என்பதற்கு வரையறை செய்யவேண்டும். இதைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[4th November 1965]

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், இந்த குழுக்களில் வருகின்றவர்கள், நாமினேட் செய்யப்பட்டு வருகின்றவர்களும் எலக்ஷனில் வெற்றி பெற்று வருகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக செனட்டை எடுத்துக்கொண்டால்—இப்போது சென்னையில் இருக்கின்ற நடைமுறையை எடுத்துக்கொண்டால்—செனட்டில் இருக்கின்ற பிரின்ஸிபால்கள், ப்ரொஃபசர்கள் இவர்கள் அங்கே தலைமை வகிக்கின்ற வைஸ்-சான்ஸிலருக்கு அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமை தான் இருக்கிறது. காரணம், வைஸ்-சான்ஸலருக்கு அடங்கிதான் இவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும். அதுவல்லாமல் முக்கியமாக ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்றால், அதற்கான கருத்துக்களை இவர்கள் வாயிலிருந்து காண்பது துர்லபம். காரணம் வைஸ்-சான்ஸிலரின் தயவு இவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. இதனால் கல்லூரி பிரின்ஸிபால்களோ அல்லது ப்ரொஃபசர்களோ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றியோ அல்லது ஸ்டாஃப் சர்வீஸ் கண்டிஷன் பற்றியோ எந்த விதமான கருத்துக்களையும் தங்கள் வாயால் சொல்ல முடியாது. வைஸ்-சான்ஸிலருடைய யுக்தம் எப்படியிருக்கிறதோ அதைத்தான் இவர்கள் சொல்ல முடியும். அதை எதிர்த்துச் சொல்ல இவர்களுக்குத் துணியோ திரானியோ இருப்பதில்லை. அக்கடமிக் கௌன்சிலிலும் இது தான் நடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் இங்கு மேல் சபையில் வந்து பேசுவதைப் பார்த்தால் “—ஜனநாயகத்தை இன்னும் வளர்க்க வேண்டும், ஜனநாயகத்தில் இன்னும் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்” என்றெல்லாம் பேசுவார்கள்—ஆனால் கௌன்சிலில் ஜனநாயகத்திற்கு இடமில்லாமல் செய்து விடுவார்கள். இங்கு வந்து ஏதோ பெரிய விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டு ஜனநாயகத்திற்கு இடமில்லை என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் அங்கு வெறும் வாய் மூடிகளாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திற்கு இடம் கொடுப்பதை அவர்களிடம் காண முடியவில்லை. இதைத் தான் சென்னை செனட்டில் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, சீர்திருத்தங்களை அதிகமாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றால் கல்லூரி பிரின்ஸிபால்களை அதிகமாகப் போடுவதை விட்டு விட்டு, க்ராஜுவேட்-கான்ஸ்டிடியூவன்சிகள் இருப்பது போல் ஏற்படுத்தி அதிலிருந்து அதிகமான பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தால் முன்னேற்றகரமான கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். இல்லையென்றால் வைஸ்-சான்ஸலர் மனதில் என்ன இருக்கிறதோ அதைத்தான் செனட்டிலுள்ளவர்கள் சொல்லக்கூடிய நிலையிருக்கும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் இருந்திருக்கிறார். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் அங்கு சொல்லவில்லை. நம்முடைய சம்பிரதாயம் என்னவென்றால் செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்தவர்கள் கமிட்டி செய்த திருத்தத்தை ஒட்டித்தான் பேசுவார்கள். இல்லையென்றால் டிசென்டிங் மினிட் கொடுத்திருந்தால், அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். அப்படியில்லாமல் புதிய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்—

4th November 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதற்கும் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று தாங்கள் கருதினால்—அவர்கள் பேசலாம். பொதுவாக இருக்கின்ற சம்பிரதாயத்தை அனுசரிப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : செலக்ட் கமிட்டியிலும் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பது என் ஞாபகம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படிச் சொன்னால் மட்டும் போதாது. இங்கு அதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்றால் கமிட்டியில் டிஸென்டிங் மினிர் கொடுத்திருக்கவேண்டும்.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தக் கருத்துக்களைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர இப்போதே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. சிந்தனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். அதில் தப்பு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். காரணம் என்ன வென்றால், சட்டசபையில் முதலமைச்சர் அவர்களே தலைமை வகித்துக்கொண்டு நடத்தினால் எப்படி சர்க்காரிலுள்ள குறைகளைச் சொல்ல முடியும்? அது போல வைஸ்-சான்சலர் அவர்களை சென்ட்டில் தலைவராக இருந்து கொண்டிருப்பதால், பல்கலைக்கழகம் பற்றிய அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன், சர்வீஸ் கண்டிஷன் போன்ற விவகாரங்களைச் சொல்லுவதற்கு உரிய வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைக்காது. ஆகவே, இவ்வாறு தலைமை தாங்குவது 'மூன்றாவது ஆள்' என்ற முறையில் ஒருவர் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

ரிஜிஸ்டர்ட் கிராஜுவேட்ஸ் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தமாக நல்ல திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு இருந்ததை விட நல்ல முறையில் டெர்ரிடோரியல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் வைத்து எலெக்டொரேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஆப்ஷன் வேறு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் மதுரை யுனிவர்சிட்டியில் இருக்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் அவரை கம்பெல் செய்ய முடியாது. அதே நேரத்தில் வேறு யுனிவர்சிட்டி கிராஜுவேட்டாக இருந்தாலும் பதிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயம்: "South Indian History, Archaeology, Industrial Chemistry, Botanical research" என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"Sculpture and painting in temples" இதெற்கெல்லாம் ஸ்பெஷலைஸ்ட் கோர்ஸ் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கடைசியாக, 54 முதல் 56 வரை செக்ஷன்கள் புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. லிக்விட் அசெட்சை எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பதில் "The Madras Government in consultation with the Madras University" என்ற முறையில்

[திரு. எம். எஸ். சங்கரன்] [4th November 1965]

அவர்களாகக் கொடுப்பது போல் இருக்கிறது. அடிப்படையாக நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் புதிதாக அமைக்கப்படும் அமைப்பு அல்ல. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு வெட்டி எடுக்கப்படப் போகின்றது. சுமுகமான முறையில் செளகரியத்திற்காகப் பிரிக்கிறோம். எல்லா விக்ஷி அசெட்ஸிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்க அவர்களுக்கு பூர்ண உரிமை இருக்கிறது. ஏதோ சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தயவாக, புதிய அமைப்புக்குத் தானமாக அல்லது க்ரேஸாகக் கொடுப்பதாக அமையக் கூடாது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பல முக்கிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கெல்லாம் மதிப்புப் போட்டு அந்த வேலையுடன் மூன்றில் ஒரு பங்கை மதுரை சர்வகலாசாலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் லயபிரெட்டரிஸில் பொறுப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கை எடுத்துக்கொள்கிறது. ஆகவே அசெட்ஸிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது. சர்க்கார் அதை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த யுனிவர்சிட்டிக்காக 1,500 ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். நல்ல முறையில் நடத்தப் பெருமளவில் நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மதுரை யுனிவர்சிட்டி மசோதாவை வரவேற்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியின் மிகவும் துணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்து பல்வேறு நியாயமான திருத்தங்களை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல், ஆசிய மொழிகளைக் கற்க வசதி இருக்கவேண்டும் என்பதை விரிவுபடுத்தி உலக மொழிகளைக் கற்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது என்று நான் கருதுகிறேன். மதுரை யுனிவர்சிட்டி போல் உலகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் பல யுனிவர்சிட்டிகள் இருக்கின்றன. பெரிதும் சிலாகிக்கத் தக்க யுனிவர்சிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு உள்ள நாகரிகத்திற்கு ஏற்ப தனித் தன்மை பொருந்தியதாகக்கூட யுனிவர்சிட்டிகள் இருக்கின்றன. மதராஸ் யுனிவர்சிட்டியைப் பொறுத்த மட்டில், அது புராதனமாக இருந்தாலும்கூட, நாம் அடிமை வாழ்வில் இருந்தபோது அவர்களுடைய நாகரிகம், அதற்கேற்றம் போல் உள்ள பல்வேறு அம்சங்களையெல்லாம் பொருந்துகிற "It may be called a cosmopolitan university" மதுரை யுனிவர்சிட்டி. நாம் தெரிந்து, தெளிந்து, பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று அமைக்கின்றபோது, மதுரை யுனிவர்சிட்டி தனித் தன்மையுடன் விளங்கும் அளவுக்கு எதேனும் சில அம்சங்களிலே னும் தனித் தன்மை தென்பட வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

4th November 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

குறிப்பாக அரசியலிலே இருக்கிற மன மாச்சரியங்களுக்கு அப் பாற் பட்ட நிலையில், அந்தப் பகுதி, அந்தநாடு, அவற்றினுடைய நாகரிகத்தின் பிரதிபலிப்பு போல, பல்கலைக் கழகங்களைத் தான் உலகம் உன்னிப் பார்த்தும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்குப் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்து திருத்தங் கள் அமைத்திருக்கும்போது கண்காட்சிக்கு—மியூசியத்திற்கு— சிறப்பான அம்சத்தைச் சேர்த்திருப்பது மிகவும் பொருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன். மியூசியம் என்று குறிப்பிடும்போதே மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தமிழ் நாட்டின் மைய இடமாக, மதுரமான இடமாக, நாகரிகத்தின் சின்னம் என்று பெயர் வாங்கி இருக்கக் கூடிய மதுரையில், தமிழனுடைய வளர்ச்சி பற்றிய கலைச் செல்வங்கள் எங்கு பொதிந்திருந்தாலும், அது மெச்சுகோவில் இருக்கிறதா. அல்லது வட இந்தியாவில் இருக் கிறதா என்று ஆராய்ந்து, பல்வேறு இடங்களில் இருந்து எடுக்கக் கூடிய பொருள்கள், சிற்ப சிலா சாசனங்களையெல்லாம் தொகுத்து வைக்கும் கண்காட்சியாக மட்டுமல்லாமல், பல்கலைக் கழகம் தானே ஆராய்ச்சியில் புகுந்து தமிழர்களுடைய நாகரிகம் எந்தெந்த நிலையில் எப்படி எப்படி இருந்தது, அதற்கான ஆதாரங் கள் எங்கெங்கு பொதிந்திருக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஏற்ற இடமாக அமைக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். பல் வேறு வெளிநாடுகளில்கூட இந்த தேசத்திலிருந்து கவர்ந்து சென்ற பல்வேறு சாஸ்திரங்கள், சிற்ப சிலாசாசனங்களைக்கூட ஆராய்ச்சி செய்து புத்தக வடிவில் அவர்களுடைய நூல் நிலையங் களில் வைத்த பிற்பாடு ஆதர்சம் பெறக் கூடிய அளவுக்கு, அதன் பின்னால் நமக்குத் தெரிவு ஏற்படும் நிலைமை பல்வேறு அம்சங் களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உலகில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற் பட்டிருப்பதற்குக்கூட ஹேர்மனியர் இந்த நாட்டிலிருந்து, சரஸ் வதி மஹாலிலிருந்து எடுத்துச்சென்ற பல்வேறு கலைப்பொக்கி ஷங்கள் உறுதுணையாக இருந்தது என்று தெரிகிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தனியாக, நம் நாகரிக வளர்ச்சி எந்த இடத்தில் ஆரம்பித்து எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று ஆராய வசதி செய்யப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன், வசதி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகம் இன்று அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தாலும், நாகரிகம் உலகில் தெரிந்தது அரசியல் வழி யாகத்தான் என்று நினைக்கும்போது, உலகத்தில் உள்ள தேசங் கள், சுதந்திரம் பெற்றிருக்கக் கூடிய தேசங்கள் தங்கள் தங்கள் நாட்டிலே நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு, நாட்டின் பூர்ண நிலைக்கு அவர் கள் வைத்திருக்கக் கூடிய வழி முறைகளைப் பற்றி ஆராய்வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். உலகில் அபிப்பிராயங்கள் காரணமாக, உலகில் உள்ள தெளிந்து, வளர்ந்த மக்கள் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய அரசியல் கொள்கைகள், அரசியல் அம்சங்கள் பற்றி நாம் நினைத்திருக்கக் கூடிய நிலையில், சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு என்று இருந்தாலும்கூட, பல் வேறு தேசங்கள் தாங்கள் வளர்ச்சி அடையத் தம் நாட்டில் வைத்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [4th November 1965]

திருக்கக் கூடிய அம்சங்களைத் தொகுத்து அரசியலமைப்பு செய்து பரிட்சை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஐனநாயக அம்சத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகள் என்ன, தல்லைகள் என்ன, உலகம் தவிர்சியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அம்சங்கள் என்ன என்று இந்த நாடு பரிட்சிக்கிற இந்த வேளையிலேயேகூட சர்வ கலாசாலை ஆராய்வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

யுனிவர்சிட்டி ரகசியம் என்று பாதுகாக்கும் சில அம்சங்களை நேரடியாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்குப் பதில் சான்சலருக்குக் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. சான்சலர் அவர்கள் யுனிவர்சிட்டியுடன் சேர்ந்தவர் இல்லையா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. சான்சலருக்குக் கொடுத்து அவர்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பது என்று சொல்லும்போது சான்சலர் யுனிவர்சிட்டியைச் சேர்ந்தவர் இல்லையா, ரகசியம் என்றாலும் அரசாங்கத் தலைமையினருக்குக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கும், அந்த நம்பிக்கையை அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடிய முதல்வரிடத்தில் வைக்க முடியாதா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

இன்னும் பார்த்தும்கூட சில டிஸ்கவாலிபிகேஷன்ஸ் என்று இருக்கிற அம்சங்களில் முன்பு இருந்தபோது சாதாரணமாக "Lepers suffering from leprosy" என்று இருந்தது. லெப்ரசி என்பதைப் பற்றி நாமே மருத்துவ ரீதியில் பார்க்கிறபொழுது கூட லெப்ரஸ் எல்லோருமே புறக்கணிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் வரும்படி பார்ப்பது சரியல்ல தொழுநோயில்கூட, சில தொழுநோய் பரவக்கூடியது, சில தொழுநோய் பரவக் கூடாதது, ஆபத்து இல்லாதது என்ற முறையில் இருப்பதினால், ஒருவரைப் பார்த்த பார்வையிலே லெப்ரஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அந்த வார்த்தை இருக்கலாமா, 'லெப்ரின் ஃப்ரம் லெப்ரசி' என்று சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளை சேர்க்கவேண்டியது அவசியமா என்பதை துணுக்கமாக பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். லெப்ரசி தீர்க்கக்கூடிய வியாதிதான் என்று மருத்துவத் துறையில் அதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; இம்மாதிரி அவர்கள் ஒரு புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகத்தினர், ஜாதியினர், பிரிவினர் என்று புறக்கணிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சட்ட திட்டங்களைக்கூட உருவாக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றி சட்டம் இயற்றுகின்ற நேரத்தில் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் எந்த அளவுக்கு பிரதிநிதித்தவம் வகிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்று பார்த்து, பின்னாலே இது போன்று ஏற்கனவே நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களிலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இப்பொழுது புதியதாக அமைக்கின்ற சட்டதிட்டங்கள் எந்த வகையில் அமைந்திருக்கின்றதோ, அதே வகையில் ராஜ்யத்திலுள்ள மற்ற பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களும், 'டு பி

4th November 1965]

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கெப்ட். இன் பார்லித் திஸ்' எந்த அளவுக்கு அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமோ அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அப்படிச் செய்யும் பொழுது சர்வகலாசாலைகளில் சாதாரணமாக நடக்கக்கூடிய விஷயங்களிலே, தேர்தல் விஷயங்களில், பிரதிநிதித்துவம் சம்பந்தமான விஷயங்களில் எல்லா சட்டங்களிலும் ஒன்றுபோல இருக்கவேண்டும். இங்கு ஒன்று, அங்கு ஒன்று என்று அவசியம் இல்லாத சில வித்தியாசங்கள் இருப்பதற்கு உள்ள சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பொறுக்குக் கமிட்டி செய்திருக்கக்கூடிய மாறுதல்கள் பெரும்பாலும் வரவேற்கக்கூடிய, ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய மாறுதல்கள். இந்த மாறுதல்களுடன் மதுரை யூனிவர்டிட்டி பில்லை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக நாம் வெகு நாட்களாக எதிர்பார்த்த ஒரு யூனிவர்சிட்டி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. தென் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய நான்கு ஜில்லாஸ்களுக்குக்கல்லாம் ஆதர்சமும், உணர்ச்சியும், உத்வேகமும் தரக்கூடிய அளவுக்கு, தங்களுடைய குறி, இலக்குவெற்றி அடையக்கூடிய அளவுக்கு, நாட்டு மக்கள் பெருமைபடக்கூடிய அளவுக்கு, எதிர்காலத்தில் மதுரை பல்கலைக் கழகம் எல்லா பெருமைக்கும் உரியது என்ற நல்ல பெயர் கிடைக்கும் அளவுக்கு இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதி வாசிகள் மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு, வளம் பெறுவதற்கு இந்த மசோதா உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையிலே இதை நான் வரவேறுகிறேன், ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை பல்கலைக் கழகம் அமைப்பது சம்பந்தமாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவினை சீரிய முறையிலே செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து, இப்பொழுது அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்காக சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இதுவரையிலே இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது மூன்றாவது யூனிவர்சிட்டி வரப்போகிறது என்ற செய்தி தமிழகத்தில் இருக்கிற பல பகுதி மக்களுக்கும் ஒரு நல்ல செய்தியாகும். அதைப்போல மேலும் பல யூனிவர்சிட்டிகளை உண்டாக்கவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

யூனிவர்சிட்டி சம்பந்தமாக நாம் சட்டம் இயற்றுகின்ற நேரத்தில் பழமை அல்லது சங்க காலம் அல்லது காந்திய பொருளாதாரம் இவைகளை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு யூனிவர்சிட்டி ஆரம்பிப்பது அல்லது செயல்படுத்துவது என்பது இல்லா

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th November 1965]

மல், பழைய வேதாந்தத்தை மறந்துவிட்டு, வளர்ந்துவருகின்ற சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப, வருகின்ற பொருளாதார நிலைமைக்கு ஏற்ப, பட்டதாரிகளையும் விஞ்ஞானிகளையும், சரித்திரப் பேராசிரியர்களையும் உண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் யூனிவர்சிட்டி செயல்படவேண்டும், அதற்கான முறைகளிலே அங்கு பாடதிட்டங்களெல்லாம் வகுக்கப்படவேண்டும் கொள்கையை உடையவன் நான். உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால், உலகத்தில் பல யூனிவர்சிட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், எல்லா யூனிவர்சிட்டிகளும் ஆக்ஸ்போர்டு யூனிவர்சிட்டி போல அல்லது கேம்பிரிஜ் யூனிவர்சிட்டி போல இருப்பதில்லை. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையிலே ஏறக்குறைய 50-க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரே ஒரு யூனிவர்சிட்டி, அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி தனியாக காலேஜ் இயங்குகிற ஒரு யூனிவர்சிட்டி-ஆக இரண்டு யூனிவர்சிட்டிகள் தான் இந்த மாநிலத்தில் இருந்து வருகின்றன. நாம் பழமையிலிருந்து விடுபட்டு புதுமைக்கு வர வேண்டும் என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், தினம் தினம் நாம் பார்க்கிறோம் படிக்கிறோம், யூனியன்பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் பல துறைகளிலே வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிற விளம்பரங்களை பார்க்கிறோம். விஞ்ஞானிகள் தேவைப்படுகிறார்கள், சட்ட துணுக்கம் தெரிந்தவர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள், அதேபோல பல பட்டதாரிகள் தேவைப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற பலதரப்பட்ட துறைகளில் வேலைக்கு அமர்த்துவது சம்பந்தமாக வருகின்ற விளம்பரங்களைப் பார்த்தால், 'பர்ஸ்டு கிளாசில் எம்.ஏ. பாஸ் செய்தவர்கள், பி. எஸ். சி. பாஸ் செய்தவர்கள், எம்எல் டிகிரி பெற்றவர்கள், பி.எல். டிகிரி 'பர்ஸ்ட் கிளாசில்' பாஸ் செய்தவர்கள் வேண்டும், இப்படிப்பட்ட குவாலிபிகேஷன் வைத்திருப்பவர்கள் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நான் இங்கே சொல்வேன், இந்தியாவில் இருக்கிற பல சர்வகலாசாலைகளில், கல்கத்தா யூனிவர்சிட்டியும், சென்னை யூனிவர்சிட்டியும் பிரசித்தி பெற்ற யூனிவர்சிட்டிகளாகும். இந்த யூனிவர்சிட்டிகளில் படித்து பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் இந்தியாவில் இருக்கிற எந்த யூனிவர்சிட்டிகளிலும் படித்தவர்களைவிட சாதனைகளில் குறைந்தவர்கள் அல்ல, மிகுந்தவர்கள்தான். இருந்தபோதிலும், அகில இந்திய சர்வீஸ்களில் நியமனம் செய்யப்படுவதைப் பார்த்தால், சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலே நம்முடைய பட்டதாரிகளுக்கு அந்த இடங்களுக்குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. உதாரணமாகப் பார்த்தால் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த வாத்தியாரே இன்னும் எம்.எல். பாஸ் பண்ணவில்லை. எனக்கு பி.எல் பட்டத்திற்கு படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்க வாத்தியார் 10 தடவை பரீட்சைக்குச் சென்றும், இன்னும் எம்.எல். பாஸ் செய்ய முடியவில்லை. பாடதிட்டங்கள் மிகக் கடுமையாக அமைந்திருக்கின்றன. சில சமயங்களில் மெட்ரஸ் யூனிவர்சிட்டி ரிசல்டை பத்திரிகையில் பார்க்கலாம், எம்.எல். பரீட்சை எழுதியவர்கள் 8 பேர்கள், ஆனால்

4th November 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஒருவரும் பாஸ் பண்ணவில்லை; ஜூரிஸ்ப்ருடன்சிஸ் ஒருவர் பாஸ் செய்யவில்லை. இன்டர்நேஷனல் லாவில் ஒருவர் பாஸ் செய்யவில்லை என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. இங்குள்ள பட்டதாரிகள் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள யூனிவர்சிட்டிகளில் உள்ள பட்டதாரிகளோடு ஒத்துப் போகக்கூடிய அளவில் நம்முடைய யூனிவர்சிட்டிகள் வளரவேண்டும். நான் மதராஸ் யூனிவர்சிட்டியை குறை சொல்லுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கருதக்கூடாது. இனிமேல் அமைக்கப்படப்போகிற மதுரை யூனிவர்சிட்டி நல்ல ஒரு வழிகாட்டியாக வளர வேண்டும், மதராஸ் யூனிவர்சிட்டிக்கு சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே அது முன்னுக்கு வரக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் நான் சொல்கிறேன். ஆகையினால், இப்பொழுது அமைக்கப்படுகின்ற மதுரை யூனிவர்சிட்டி நன்கு முறையிலே, மாணவர்கள் யூனிவர்சிட்டியிலிருந்து படித்து வெளி வந்தவுடனேயே அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவுக்கு யூனிவர்சிட்டி பாடதிட்டங்கள் அமைத்திருக்கவேண்டும். எந்தகூட பேர்கள் எம்.ஏ. பொருளாதாரம் படித்து எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் எல்.டி.சி. போஸ்திக்காக க்யூவில் நிந்திரார்கள்? இந்த நிலைமையில் யூனிவர்சிட்டி இருந்து என்ன, இல்லாமல் போய் என்ன? மாணவர்கள் படித்து பட்டம் பெற்ற உடனேயே அவர்களுக்கு ஒரு வசதி ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு அல்லது அவர்களே தன்னம்பிக்கை கொண்டு வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வருவதற்கு வசதிகளை செய்துதரக்கூடிய பாட திட்டங்களாக அமைய வேண்டும். அவர்கள் பட்டம் பெற்று வெளியே வந்தவுடனேயே அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று ஒரு காரணி இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், படிப்புக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடும், சட்டத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடும். நல்ல முறையில் மதுரை யூனிவர்சிட்டி வளரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இந்த யோசனைகளைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரிஜிஸ்டிரேஷன் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். மதராஸ் யூனிவர்சிட்டி செனெட்டுக்கு அங்கத்தினர்களெல்லாம் எப்படித் தேர்த்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், யாரை அங்கத்தினராக வைக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் கவனிக்கும்பொழுதுதான் ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்வதற்கு சத்தர்ப்பம் வருகிறது. நான் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் பாஸ் செய்து பட்டம் பெற்றிருந்த தாலும்கூட, நான் செனெட்டுக்கு நிற்க வேண்டுமென்றால், வோட்டு அளிக்கவேண்டுமென்றால் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டும். என்னெனில், பட்டதாரிகளாக ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டவர்கள்தான் வாக்களிக்க முடியும். மற்றவர்கள் வாக்காளர்களாக வர முடியாது. இந்தக் குறை நீக்கப்படவேண்டும். வோட்டு அளிப்பதற்கு ரிஜிஸ்ட்ரேட் கிராஜுவேட்டாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கக் கூடாது. எப்படி மேல் சபையில் 'கிராஜுவேட்டஸ் கான்ஸ்டிடுவென்ஸி' என்று வைத்திருக்கிறார்களோ, பட்டதாரிகளாக இருந்தால் வோட்டர்ஸ் லிஸ்டில் இடம்பெறுவார்கள் என்று வைத்திருக்கிறார்களோ, அதைப்போல

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th November 1965]

பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆடோமாடிக்காக வோட்டர்களாக வரவேண்டும். மதுரை யூனிவர்சிட்டியில் பட்டம் பெற்று வெளியே வருகிறவர்கள் அவர்கள் மனுச் செய்துகொள்ளாமலேயே அவர்களுக்கு வோட்டுரிமை வழங்கப்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் நல்லவர்கள் செனெட்டுக்கு வர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த முறையில் மசோதாவை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளியிலிருந்து, டெல்லி யூனிவர்சிட்டி, பாம்பே யூனிவர்சிட்டி, கல்கத்தா யூனிவர்சிட்டி, ஆந்திரா யூனிவர்சிட்டிகளிலிருந்து வந்திருக்கிறவர்கள், மதுரையில் வேண்டுமானால் அப்ளிகேஷன் போட்டுத்தான் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று போட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால், ஒரே சர்வகலாசாலையில் பட்டம் பெறுகிறவர்கள், அங்கே அப்ளிகேஷன் போட்டுத்தான் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பது, அப்படிப்பட்ட நிபந்தனை போடுவது சரியாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளால்தான் சென்னை சர்வகலாசாலை இன்றை வரைக்கும் ஒரு 'கன்சர்வேடிவ் இன்ஸ்டிடியூஷனாக' இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் அமைச்சருக்கு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோலத்தான், வைஸ்-சான்ஸலர் செலக்ஷனிலும் செலக்ட் கமிட்டியிலே நிறைய அதுபற்றி விவாதித்து இருக்கிறார்கள். அதன்படி, செனட்டிலே ஒரு அங்கத்தினர், ஸின்டிகேட்டிலே ஒரு அங்கத்தினர், சான்ஸலர் ஒரு அங்கத்தினர் என்று மூன்று அங்கத்தினர்கள் கொண்ட பேரவாக அமைப்பு இருக்கிறது. அதிலிருந்து ஒருவரை சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுத்து, நாமினேட் செய்வார்கள் என்றிருக்கிறது. செனட்டிலே ஒருவரைப் போடுகிறார்கள், அது சரி. பிறகு சின்டிகேட்டில் ஒருவரைப் போடுகிறார்கள், அதுவும் சரி. ஆனால், சான்ஸலர்—கவர்னர்—ஒருவரை நாமினேஷன் செய்கிறார்கள் என்றால் அது மற்றவர்களுக்கு நியாயமாக இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, மூன்று பேர்களுக்கு அவசியமே கிடையாது. சின்டிகேட் ஒருவரையும், செனட்டு ஒருவரையும் ஆக இரண்டு பேர்கள் இருந்து, சான்ஸலர் இவர்களில் ஒரு ஆலை வைஸ்-சான்ஸலராக நியமிக்க வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். மூன்று ஆட்களிலிருந்து சான்ஸலர் நாமினேஷன் செய்வது என்றால் அது நீதியாக இருக்காது, அது நீதிக்குப் புறம் பாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே, அந்த முறையில் முதல் அமைச்சர் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்று வருஷத்திற்கு வைஸ்-சான்ஸலர் பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிறகு இரண்டு டெர்ம் என்று ஒரு ஸீலிங் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸீலிங் அவசியமா என்றுதான் யோசிக்க வேண்டும். ஆக ஒருவர் ஆறு-வருஷம் வைஸ்-சான்ஸலராக இருக்கலாம். இன்றைக்கு மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டியை எடுத்துக் கொண்டால், அகில உலகத்திலேயும் பெருமை வாய்ந்த ஒரு வைஸ்-சான்ஸலர் கனம் டாக்டர் மணகமாபி முதலியார் நான் பிறப்பதற்கு முன்னால் இருந்தே இருக்கிறார்கள்; இறக்கும் வரை

11-00
a.m.

4th November 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இருந்தாலும் இந்த யூனிவர்டிடிக்கு பெருமைதான் வருகிறது, குறையவில்லை. ஆகவே, இரண்டு டர்ம், மூன்று டர்ம் என்றெல்லாம் விலிங் வைக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. நல்லவராக இருந்தால் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அதே சமயத்திலே, சரியாக இல்லையென்றால் அவரை நீக்க சான்ஸ்லருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதுவே போதும்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் செல்வராஜன், சங்கரன் இவர்கள் வைஸ்-சான்ஸ்லராக வருகிறவர் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். கல்வி பயிலுகிற காலத்தில் அரசியலே வரக்கூடாது என்கிற கொள்கையைச் சேர்ந்தவன்தான் நான் வைஸ்-சான்ஸ்லர் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தால், மாணவர்களும் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்திருக்கலாம் என்று என்ன இடம் கொடுக்கும். ஆகவே, அரசியலே அங்கு இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, அரசியலும் கூடாது, அவருக்கு லீலிங்கும் இருக்கக் கூடாது. வேண்டுமானால் செனட் விரும்புகிற வரை, சிண்டிகேட் விரும்புகிறவரை, சான்ஸ்லர் விரும்புகிறவரை என்று போடலாம். அதற்கு ஒரு லீலிங் வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்து, மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது இங்கே சட்டக் கல்லூரி இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பக்கம் போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள்? வேலைக்கு எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரிஜிஸ்டர் செய்துவிட்டு லா காலேஜுக்கு அப்ளிகேஷன் போட்டு விடுகிறார்கள். பின்னால், ஏதாவது மந்திரிகள் சிபாரிசு இருந்து உத்தியோகம் கிடைக்கலாம். ஆண்டுக்கு இரண்டு டெப்டி கலெக்டர்கள் தான் எடுக்கிறார்கள். எட்டு மந்திரிகளும் இரண்டு டெப்டி கலெக்டருக்கு ஆள் சிபாரிசு செய்வது என்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல. ஆகவே பல பேர்கள் லா காலேஜுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலுக்குப் போக வேண்டும் என்று படிக்க வந்தால் சரி. அதை விட்டுவிட்டு, ஆட்டு மந்தைபோல கும்பலாக வந்து விடுகிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மதுரை பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு சட்டக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டப் படிப்புக்கு அதிகமாக மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி வேண்டுமென்றால் அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மதுரையில் சட்டக் கல்லூரி வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கிருக்கிறவர்கள் இங்கே படிக்க வருகிற தினால் அவர்களுக்கு அதிகச் செலவும், கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th November 1965]

அவர்களுடைய செலவைத் தவிர்க்க அங்கேயே ஒரு கல்லூரி வேண்டும். இங்கே 500 மாணவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு ஆசிரியர் மாணவர்களைக் கவனிப்பது என்பது முடியாத காரியம். அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் கவனிக்க முடியாது. ஆகவே, மதுரையில் ஒரு சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கான்பிடன்ஷல் ரிப்போர்ட்டுகள் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் குறிப்பிட்டார்கள். கான்பிடன்ஷல் ரிப்போர்ட்டுகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்றால், அனுப்பக்கூடாது. சான்ஸலரிடம் வேண்டுமானால் காட்டலாம். ஆனால், வைஸ்-சான்ஸலரோ, ரிஜிஸ்ட்ராரோ எதைக் கான்பிடன்ஷல் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதை கவர்ன்மெண்டுக்கு, டிபார்ட்மெண்டுக்கு, செக்ஷனுக்கு அனுப்பு என்றால், அதற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னதை நான் மறுக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இந்தப் பக்கலைக் கழக மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்கலாம் என்று நண்பர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் சரி என்று கருதக் கூடியவைகளை கனம் முதல் அமைச்சர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் முதல் அமைச்சருடைய கவலையெல்லாம், அகில இந்திய சர்வீஸ்களில் இந்த மாநிலத்திலிருந்து எவ்வளவு பேர்கள் பங்கு பெறுகிறார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே, பல யூனிவர்சிட்டிகளை உண்டாக்குவதன் மூலம் பலர் ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் பெற்றவர்கள் இருக்க முடியும், அவர்களெல்லாம் யூனியன் சர்வீஸ் கமிஷன் போட்டிகளில் பங்கு கொள்ளமுடியும். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாப் போட்டிகளுக்கும், பரீட்சைகளுக்கும் ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் வேண்டும் என்கிறார்கள். அதிலே பகல்பூர் யூனிவர்சிட்டியிலிருந்தும், வாதியாறு யூனிவர்சிட்டியிலிருந்தும், தினம் தினம் திறக்கிற யூனிவர்சிட்டிகளிலிருந்தும் வருகிறார்கள். ஆனால், மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டியிலே வடிகட்டி, ஃபில்டர் செய்து பெறுகிற தேர்டு க்ளாஸும் அவர்களுடைய பர்ஸ்ட் கிளாஸுக்கு சமமாக இருக்கும். மேலும், பரீட்சையில் பார்த்தால், இவர்கள் நன்றாகச் செய்யமுடியும். ஆனால் எண்டர்விலே ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் என்பதால் கஷ்டம் வருகிறது. அதனால் தான் இடைஞ்சல் வருகிறது. ஆகவே, இந்த முறையில் செயல்பட மதுரை யூனிவர்சிட்டி பாடுபடவேண்டும். அதேபோல பல பக்கலைக் கழகங்கள் தோன்ற வேண்டும். இன்றைக்கு கோவையிலே, மில் முதலாளிகள் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டி போல சர்க்கார் உதவியின்றியே தாங்களாகவே ஒரு தனி யூனிவர்சிட்டியை ஆரம்பிக்கலாம். அதே போல, திருச்சியிலே ஒரு யூனிவர்சிட்டி வைக்க

4th November 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

லாம். இப்படி நம் முதல் அமைச்சர் கல்வித் துறையில் அவர் களுக்கு இருக்கும் நீண்ட நாள் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பல கல்லூரிகளையும் சர்வகலாசாலைகளையும் வைக்கவேண்டும் என்று ஆவல் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் மேலும் வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய யோசனை. அதைச் செய்ய எல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த அளவோடு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசும்போது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் ஆசைப்படுகிறேன். திரு மூன்றாவது பல்கலைக் கழகமாகத் தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இன்னும் எத்தனை அதிகமான பல்கலைக் கழகங்களை ஆரம்பிக்கின்றோமோ அந்த அளவிற்குக் கல்வி அளிக்க வாய்ப்புகளை அதிகமாகத் தருகிறோம் என்று நாம் பெருமைப் படலாம். ஆகையால், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பித்த நாம் சீக்கிரமாக தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு தனியான பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பிப்பது மிக அவசியம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. இப்படி பல்கலைக் கழகங்கள் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒன்றாக ஆரம்பிக்க ஆரம்பிக்க, கல்லூரிகள் அதிகமாக வளர்வதற்கும் நிறமையாக நடப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்க முடியும். அந்த வகையில், திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டங்களில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயமாக முயற்சி எடுப்பார், அது வெகு சீக்கிரத்தில் வெற்றி அடையும் என்று நாம் நம்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் போதாது. எதையும் அரசாங்கமே ஆரம்பித்துத் தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடாது. தனியார் துறையிலும் யாராவது பணம் தருவதாக முன்வந்தால், அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களையும் ஊக்குவித்துப் பல்கலைக் கழகங்களை ஆரம்பிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இம்மாதிரி சமுதாய நல இலாக்காக்களில் எல்லாம், கல்வி, மருத்துவம் இப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களில் எல்லாம் தனியார்த் துறையில் உள்ளவர்கள் எந்த அளவு பணத்தைத் தர முன்வருகிறார்களோ, அந்தப் பணத்தைப் பெற்று சமுதாயத்திற்கு எந்த அளவிற்கு நன்மைத் தர முடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஊக்கம் தருவது மிகவும் அவசரமாகும். அந்த வகையிலே, நாமேதான் பணத்தைத் தேடி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பு இல்லாமல், கல்வியிலே சற்று கருத்துக் கொண்டவர்கள், கல்வியைப் பாப்ப வேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளவர்கள், கல்வியை மக்கள் மத்தியிலே பாப்பவதற்கு எதையும் செலவழிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்களை எல்லாம் இன்னும் தட்டிக் கொடுத்து வெகு சீக்கிரமாகக் கல்வியைப் பரவச் செய்வது சாலச் சிறந்தது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th November 1965]

மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதா ஏறக்குறைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை சார்ந்த அளவிலேதான் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே சில புரட்சிகரமான கருத்துக்களைப் புகுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மதுரைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரசத்திலிருக்கும் கல்லூரிகள் வேறொரு பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்திருக்க முடியாது, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தான் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் ஐந்தாவது ஷரத்தை அமைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

11-வது ஷரத்திலே, எப்படி வைஸ்-சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறையைப் பார்க்கும்போது, ஒரு சிக்கலான முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் தட்டுகிறது. மூன்று பேர்களைக் குழு சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்றும், அந்தக் குழு வில் உள்ள மூன்று உறுப்பினர்களில் ஒருவர் ஸெனட்டாலும், ஒருவர் ஸ்டீட்டிகேட்டாலும், ஒருவர் சான்ஸ்லராலும் நியமனம் செய்யப்படுவார்களாம் என்று இருக்கிறது. இந்தக் குழு சிபார்சு செய்யும் மூன்று பேர்களைக் கொண்ட 'பானல்' இவ்விருந்து ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸ்லராக எடுக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் போட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அது அவ்வளவு எளிதாக இருக்குமா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. Panel of three names to be recommended by the Senate என்று போட்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், செனட்டிலே எல்லாவிதமான துறைகளுக்கும் இடம் அளித்திருக்கிறார்கள். கல்லூரிப் ப்ரின்ஸிபால்கள், சட்டசபை பிரதிநிதிகள், பஞ்சாயத்து, முனிசிபல் கவுன்சில் பிரதிநிதிகள் இப்படி எல்லாப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் செனட்டில் அவர்களே பார்த்து மூன்று பேர்களைச் சிபார்சு செய்து அனுப்பி, அதிலிருந்து யாரை வைஸ்-சான்ஸ்லராகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று முடிவு எடுப்பது சற்று எளிதாக இருக்கும். வைஸ்-சான்ஸ்லர் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பதவி வகிப்பார் என்றும், அவர் இரண்டு முறைக்கு மேல் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் ஷரத்து அமைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் புரட்சிகரமான கருத்தாகும். எனக்கு முன்னே பேசிய எதிர்க் கட்சி கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் "ஏன் ஒருவரே தொடர்ந்து இருக்கக்கூடாது? சாகும் வரையில் ஒருவரே இருந்துவிட்டுப் போகலாம்" என்று சொன்னார். ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு அது பொருந்தாத கருத்து என்றே நான் நினைக்கின்றேன். Death or resignation alone can remove a person என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. சாவு அல்லது அவர்களாக விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு போவோமானால் அது ஜனநாயகத்திற்கு நல்லதல்ல என்று நான் மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஒருவருடைய திறமையையோ ஆற்றலையோ குறைத்துப் பேசுவதாகக் கருதக் கூடாது. ஒருவர் இல்லாவிட்டால் இன்னொருவர் அந்த இடத்திற்கு வந்து நிரப்பக்கூடிய அளவு ஆற்றலை மக்கள் மத்தியில் உண்டாக்கியிருக்கிறோமா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒருவரையே

4th November 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

நம்பி உலகம் இருந்து கொண்டு இருக்குமானால் அந்த உலகம் முன்னேற வழி இருக்க முடியாது. அடுத்தவருக்கும் வாய்ப்பு கொடுத்தால், அவரவர் திறமையைக் காட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்ததாகும். மற்றவர்களுக்கும் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வாய்ப்புகளை அதிகரித்து வைக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு ஜனநாயகத்திற்கு உரம் அளித்ததாக இருக்கும். உஷுத்துப் போன கொள்கையை இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பேசுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. இத்தகைய புரட்சிகரமான கருத்துக்களை இன்னும் சில சட்டங்களில் புகுத்தாமலிருக்கிறோம். அங்கேயும் புகுத்திவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாராயிருந்தாலும் இரண்டு முறைக்கு மேல் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்ற நிலையில் இந்த மசோதா அமைந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். அமெரிக்க நாட்டு ஜனாதிபதியைக் கூட இரண்டு முறைக்கு மேல் தேர்ந்தெடுப்பது கூடாது என்ற முறை இருந்து வருகிறது. அமெரிக்க நாட்டில் அறிவாளிகளுக்குப் பஞ்சமா? தலைவருக்கு ஆள் இல்லாமல் நாடு தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறதா?

SRI V. KRISHNAMOORTHY : On a point of information, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிடுகிற கருத்துப்படி இரண்டு முறைக்கு மேலே தேர்தலுக்கு அவர்கள் நிற்காமலிருப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : என்னைக் காட்டிலும் திறமை யானவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்றால், தேர்தலில் நிற்காமல் இருக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், மோசமானவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை கூடாது. (சிரிப்பு)

இப்படிப்பட்ட பதவிகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, மற்றவர்களுக்கும் அதிகமாக வாய்ப்புக் கொடுத்து, அவர்களுடைய அறிவையும், திறமையையும் அளிக்க வாய்ப்புத் தரவேண்டுமே தவிர, ஒருவரே சாகும் வரையிலும் இருந்துகொண்டு, கண் தெரியாவிட்டாலும் காது கேட்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, காரியம் நடந்துகொண்டு போகட்டும் என்ற நிலைமை இருந்தால், அது ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு நல்லதல்ல; வருங்கால சந்ததிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முடியாது. இந்த மசோதாவில் புரட்சிகரமான அம்சத்தைப் புகுத்திய முதல் அமைச்சரை நாம் உண்மையிலேயே வாழ்த்த வேண்டும், வரவேற்க வேண்டும். இதுபோன்று இன்னும் பல சட்டங்களிலும் அந்தக் கருத்தைப் புகுத்தியாக வேண்டும்; அப்படித் திருத்தினால் சென்னை சட்டசபை ஏற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தப் புரட்சிகரமான கருத்தைக் கொண்டு

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th November 1965]

வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். இன்னும் மேன்மேலும் பல அறிஞர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் இன்னும் பல பேர்களுடைய ஆற்றலை இந்த நாடு பெற ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

12-வது ஷரத்தில் செனட்டுக்கு யார் தலைமை வகிப்பது என்பது பற்றியேல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சிண்டிகேட்டுக்கோ, செனட்டுக்கோ, கமிட்டிகளுக்கோ, எல்லாவற்றிற்கும் வைஸ்-சான்ஸ்ஸரே தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று போட்டிருப்பது நல்லதா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அவருடைய இந்தக் கருத்தை நானும் ஆதரிக்கக் கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்குமே வைஸ்-சான்ஸ்ஸரே தலைமை வகிப்பதென்றால், மற்றவர்கள் மனம் விட்டுக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற முடியாது. இதை ஒரு நேரத்தில் செனட்டிலே கூட நான் கண்டேன். பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளது போல். கைகட்டி வாய் பொத்திக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அதிகமான பயம் இருப்பது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், மனம் விட்டு தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு இடம் இருக்க வேண்டும். அதிகமான அதிகாரங்களை செனட்டுக்கும், சிண்டிகேட்டுக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி வருகிற பல்கலைக்கழக நடைமுறை வளர்ச்சி அத்தனையும் அவர்கள் கையில் இருக்கும்போது, மனதை விட்டு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தால்தான் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆக, வைஸ்-சான்ஸ்ஸரே எல்லாவற்றிற்கும் தலைமை வகிப்பது என்பது நல்லதல்ல. என்னதான் இருந்தாலும், மனிதர்கள் மனிதர்கள்தான். நாம் என் வாய்ப்புக்கு ஆளாக வேண்டும் என்று நல்ல கருத்தைச் சொல்லக்கூடத் தயங்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆகையால், எந்தக் கூட்டத்திற்கு யார் தலைமை வகிப்பது என்று வரையறுப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். அப்பொழுதுதான் மனதைவிட்டுப் பேசி கருத்துக்களை விவாதிக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

அடுத்து, ஃபாகல்ட்டிஸ் ஆஃப் இண்டியன் மெடிஸின்ஸையும் 26-வது ஷரத்திலே புகுத்தியிருக்கிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே அப்படிப்பட்ட ஃபாகல்டி ஆப் இண்டியன் மெடிஸின்ஸ் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புகுத்தியிருப்பது நல்லது. நம்மைப் பார்த்து பிற மாநிலங்கள் இந்திய, சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி கல்லூரிகளை ஆரம்பித்து, அவர்கள் நம்மைக் காட்டிலும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் பின்னுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். நம்மைப் பார்த்து மராட்டிய மாநிலமும் இன்னும் பல மாநிலங்களும் இந்தத் துறையில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்திய வைத்தியக் கல்லூரிகள் அங்கெல்லாம் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதைப் பார்க்கிறோம். சென்னை மாநிலத்தில் கிறிப்பாக்கத்தில் இருந்த ஒரு கல்லூரிக்கு மூடுவிழா நடந்து இப்பொழுதுதான் குற்றாலத்தில்

4th November 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படியே போனால் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடையும் என்று தெரியவில்லை. இனி அதிகமான இந்திய வைத்தியக் கல்லூரிகளை இந்த மாநிலத்தில் திறக்க வகை செய்ய வேண்டும். சித்த, ஆயுர்வேத, யுனனி வைத்திய முறைகளைக் குறித்து இன்னும் அதிகமான ஆராய்ச்சிகளுக்கு இடம் தரவேண்டும். இந்திய வைத்திய முறைகளின் ஆராய்ச்சிக்கு மத்திய அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்ட சில சலுகைகளைக் கூட நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், ஆராய்ச்சித் துறைக்கு மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் உதவிகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலை வரவேண்டும். அந்த வகையில், மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதற்கென்று ஒரு லீபெகல்டி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது உணமையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இதுவரை இல்லையென்றாலும் இனிமேலாவது ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்படி ஆரம்பித்தால்தான் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்ய முடியும். நம்முடைய மூலிகைகளை மேலை நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே அவர்கள் மருந்துகள் தயார் செய்து இங்கே அனுப்புகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கே வேட்கமாக இருக்கிறது. நம் மூலிகைகளை நாம் ஆராய்ச்சியின் மூலம் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலை நாடுகளில் நம் மூலிகைகளை வைத்துப் பெரும் பெரும் நோய்களையெல்லாம் தீர்க்கும் மருந்துகளைத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவிற்குப் பின்தங்கியிருக்கிறோம், எந்த அளவிற்கு நம்முடைய நாட்டு வைத்தியத்திற்குப் பாதகமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறோம், துரோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இன்னும் அதிகமாக மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் இத்துறைக்கு ஆதரவு கொடுத்து, புதிய புதிய ஆராய்ச்சிகளை செய்து, புதுபுது மருந்துகளை இந்தியாவிலேயே கண்டுபிடித்து உலகப் புகழ் பெற முயலவேண்டுமென்பது என் ஆசை. அந்தப் பணியைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகமும் ஏற்றுக்கொள்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கனாஸ் பதினைந்தில் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 50,000 ரூபாய் நன்கொடை அளிப்பவர்களை லைப் மெம்பராகச் சேர்த்துக்கொள்வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 50,000 ரூபாய் என்பதை ஒரு லட்சம் என்று உயர்த்தி அதிகமாக நன்கொடை அளிப்பவர்களை லைப் மெம்பர்களாகப் போட்டுக்கொள்வதே நலம். கல்வித் துறைக்குச் சேவை செய்தவர்களில் இருந்து சான்சலர் மூன்று பேர்களை லைப் மெம்பராக நியமனம் செய்யலாம் என்கிற பிரிவுக்கே அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். கல்வித் துறையில் சேவை செய்கின்றவர்கள் செனட்டுக்கோ, சிண்டிகேட்டுக்கோ, அகாடமிக் கவுன்சிலுக்கோ வரப்போகிறார்கள். ஆகவே, தனியாக வேண்டியது இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th November 1965]

அதற்குப் பிறகு செக்ஷன் 49-இல் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் க்ராஜ் வேட்ஸ் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வட்டாரத்தில் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதோடு

(i) has been for at least three years a graduate of any University in the territory of India; or

(ii) is a registered graduate of any University in the territory of India

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு பாகுபாடு இல்லாமல் வேறு எந்த யூனிவர்சிட்டியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் மதுரை பல்கலைக் கழகத்தின் எல்லைக்குள் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம் என்று வைத்தால் அதிகமான பேர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். மேலும் செனட் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கூடுவது என்பது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது. அதை அதிகப்படுத்த வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

சின்டிகேட் என்று வரும்போது எந்த எந்தப் பரீட்சைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்களோ அந்தப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி யுள்ளவர்களைத்தான் மேல்படிப்புக்கு அனுமதிப்பது என்று இருக்கிறது. இன்று சேன்னை பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் நடத்துகிற பரீட்சைகளை அங்கீகரிக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அங்கே படித்தவர்கள் இங்கே மேல்படிப்புக்கு வரும்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள். அகில இந்தியாவில் எந்த இடத்தில் இங்கே உள்ள கல்லூரி பட்டப் படிப்புக்கு சமமான பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும் போதும் அதை அப்படியே அங்கீகரித்து இங்கே மேற்கொண்டு தொடர்ந்து படிக்க வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிலர் தங்கள் வேலையின் காரணமாக அல்லது இங்கே இடம் கிடைக்காத காரணமாக வேறு வேறு மாநிலங்களில் நடத்தும் கல்லூரிப் பரீட்சைக்குப் போக வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். இவற்றை எல்லாம் மனதில் கொண்டு மேல் படிப்புக்கு எவ்வித தடங்கல்களும் இல்லாமல் இந்தப் பல்கலைக்கழக பரீட்சைக்கு சமமான பரீட்சைகள் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரிக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

மேலும் போஸ்ட் க்ராஜ்வேட் கோர்சுக்கு சிலபல சட்ட திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பர்ஸ்ட் க்ளாஸ், செகண்ட் க்ளாசில் பாஸ் செய்தவர்கள் மட்டும் தான் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இடம் காலியாக இருந்தாலும் கூட 3-வது வருப்பில் பாஸ் செய்துள்ளவர்களைச் சேர்ப்பது கிடையாது. பரீட்சைத் திறமையை மட்டும் கவனிக்கக் கூடாது. நன்றாகப் படிக்கக் கூடிய மாணவராக இருக்கலாம். பரீட்சை அன்று ஜூர வேதனைக்கு ஆளாகியிருக்கலாம் அல்லது குடும்பத் தொல்லைக்கு அன்று ஆளாகியிருக்கலாம். பர்ஸ்ட் க்ளாஸ், செகண்டு க்ளாஸ் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இவர்களுக்கு சீட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல வரவில்லை,

4th November 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

அந்த இனத்தில் ஆள் இல்லாமையினால் இடத்தை அப்படியே காலியாக விட்டு வைக்கிறபோது—மூன்றாவது வகுப்பில் பால் செய்தவர்களாக இருந்தாலும் படிக்க முன் வருகிறவர்களுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல ஆராய்ச்சித் துறை நிபுணர்களை தேசத்தின் சொத்தாக நாம் தயார் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் பொறுக்குக் கமிட்டியினரால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டு சபை முன் வந்துள்ள இந்த மசோதாவில் மேலும் தேவைப்படுகிற சீர்திருத்தங்களைச் செய்து பிறருக்கும் வழி காட்டும் மசோதாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர்கள் பாராட்டியது போல் பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவில் சில முக்கியமான திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது. ஆனால், முதலில் இன்று விவாதத்தை துவங்கிய திரு. இராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் சில குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். வேறு சில உறுப்பினர்களும் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவற்றில் வைஸ்-சான்சலர் நியமனத்தைப் பற்றியது முக்கியமானது. இதிலே பல்கலைக்கழகம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் கூடிய வகைக்கும் தேர்தல்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது அடிப்படையான கருத்து. செலக்ட் கமிட்டியும் உணர்ந்து ஒப்புக் கொண்ட கருத்து. அந்த அடிப்படையில்தான் வைஸ்-சான்சலரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒரு பானலைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஒரு கமிட்டியிடம் விடுவது என்றும், அந்தக் கமிட்டியில் மூன்று பேர்களை அங்கத்தினராக நியமனம் செய்வது என்றும், அந்த மூன்று பேர்களில் ஒருவரை சான்சலரே நியமனம் செய்வது, மற்றொருவரை செனட் நியமனம் செய்வது, இன்னொருவரை சிண்டிகேட் நியமனம் செய்வது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியில் உள்ள மூன்று பேர்களில் யார் பெயரும் பானலில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. இந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்துள்ள பானலில் உள்ள 3 பேர்களில் ஒருவரை சான்சலர் வைஸ்-சான்சலராக நியமனம் செய்வது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவரே நியமனம் செய்து அவரே வைஸ்-சான்சலரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது இல்லை. சான்சலர் வைஸ்-சான்சலரைப் பொறுக்கும் குழுவுக்கு ஒரு அங்கத்தினரைத்தான் நியமனம் செய்கிறார். இவரும் மற்றுமூன் ஐரண்டு மெம்பர்களும் சேர்ந்து வைஸ்-சான்சலர் போஸ்டுக்கு கொடுக்கிற பானலில் இருந்துதான் சான்சலர் வைஸ்-சான்சலரைப் பொறுக்க வேண்டும். பல மசோதாக்களை நன்கு பரிசீலனை செய்துதான், டீர்திய அரசாங்கத்தின் யூனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷன் தயாரித்துக் கொடுத்த ஒரு மாதல் மசோதாவையும் நன்கு பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் பொறுக்குக் கமிட்டியினர் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள். இதை மாற்றுவது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். இதை அப்படியே கனம் அங்கத்தினர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1965]

சிண்டிகேட்டுக்கு வைஸ்-சான்சலர் தலைமை வகிப்பது தவறு, சிண்டிகேட் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப் பட்டது. வைஸ்-சான்சலர் பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாக இருக்கிறார். சான்சலர் இருக்கிறார் என்றாலும் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கே உண்மையில் தலைவராக இருப்பவர் வைஸ்-சான்சலர்தான். அப்படியிருக்க செனட்டுக்கு வேறு ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றால் செனட் வேறு, வைஸ்-சான்சலர் வேறு, சிண்டிகேட் வேறு—அடிக்கடி அவர்களுக்குள் முரண்பாடு இருக்கலாம் என்று கருதுவது போலத் தோன்றிற்று. வைஸ்-சான்சலர் தலைமை வகிக்கும்போது பலர் தங்கள் கருத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது என்றார்கள். இது கல்வி சம்பந்தமான ஒரு ஸ்தாபனம். இதிலே யாரும் அரசியலைப் பற்றிப் பேசப்போவதில்லை. அக்கட்சிக் முன்னேற்றம் பற்றித் தான் பேசப்போகிறார்கள். இதுபற்றி வைஸ்-சான்சலர் முன்னிலையில் தங்கள் கருத்தை வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்ல பயப்படுகிறவர்கள் கல்லூரி முதல்வர்களாக இருக்கவே தகுதி இல்லாதவர்கள் என்பேன். ஆனால், அவர்கள் அப்படி இல்லை. வைஸ்-சான்சலர்களும் ஒரு எதேச்சாதிகாரிபோல தம் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்தை வெளியிடுபவர்களை விரும்புவதில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். அவர்கள் எதேச்சாதிகாரத்தன்மையோடு நடந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. ஆகவே தான் செனட் கூட்டத்திற்கு தனியாகத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வது என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. செனட் சபைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுப்பது பற்றியும், எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதுபற்றியும் செலக்ட் கமிட்டியிலே நீண்ட விவாதம் நடைபெற்றது. நீண்ட விவாதம் நடைபெற்றதற்குப் பிறகு வேறு ஒரு மாறுதலும் செய்யாமல், பொதுவாக “தேர்ந்தெடுப்பது” என்றுதான் முடிவு செய்யப் பட்டது. ஆகவே, அதையும் மேலும் மாற்றுவது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வியாபாரிகள், தொழிலதிபர்கள், டாக்டர்கள், லாயர்கள் இவர்கள் எல்லோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்று சிலர் கூறினார்கள். இதையும் செலக்ட் கமிட்டி ஆராய்ந்த, பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த செனட் சபைக்கு டாக்டர்கள், லாயர்கள் இவர்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் அவசியமில்லை என்று முடிவு செய்தது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் டாக்டர்கள், லாயர்கள் இவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வேண்டும். அசல் மசோதாவில் இதற்கு வழி இல்லாவிட்டாலும்கூட, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் இவைகளில் டாக்டர்கள், லாயர்கள் இவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதேமாதிரி பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த செனட் சபைக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது சரியல்ல என்று கருதித்தான் அது அவசியமில்லை என்று செலக்ட் கமிட்டி முடிவு செய்திருக்கிறது.

4th November 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சொத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை—அதாவது மூன்றில் ஒரு பங்கை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்று, அப்படியெல்லாம் வரையறை செய்வது சரியாக வராது. ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்வது என்று முடிவு செய்திருப்பதுதான் பொருத்தமானது என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறினார்கள், ரிஜிஸ்டிரேஷன் எதற்காக, அவசியமில்லை என்று, ஆனால் நாம் இப்பொழுது முடிவு செய்திருக்கிற ஏற்பாட்டின்படி, 'மதுரைப் பல்கலைக்கழக கிராஜுவேட்ச்' என்றால் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த கிராஜுவேட்ச் மாத்திரம் அல்ல. மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் எல்லைக்குள் உள்ளவர்கள்—அவர்கள் ஆகஸ்ட்போர்டு யூனிவர்சிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பெரோஸ் யூனிவர்சிட்டியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—எல்லோருக்கும் அந்த உரிமை உண்டு என்றுதான் முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஆகவேதான், அந்த முறையிலே எல்லோரும் அப்பரி கேஷன் போட்டு ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்துகொண்டால்தான் ஒழுங்காக இருக்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றபடி இன்னும் சில கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். பல்கலைக்கழகம் அமைந்த பிறகு அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொள்ளலாம். மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் சிறந்ததொரு பல்கலைக் கழகமாக விளங்குமென்று நான் நம்புகிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் போதாது, வேறு ஒரு பல்கலைக் கழகமும் வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பல்கலைக் கழகங்கள் ரொம்பக்குறைவுதான். மற்ற மாநிலங்களிலே அதிகமாக இருக்கின்றன. எனினும், இப்பொழுது நாம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்தவுடன், உடனடியாக வேறு ஒரு பல்கலைக் கழகம் வருமென்று எதிர்பார்ப்பதில்லை. ஒரு வரத்திற்கு முன்பு நடைபெற்ற சென்ட்ரல் அட்வைசரி போர்டு ஆப் எஜுகேஷன் கூட்டத்திலே பல விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டபொழுது, 'நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் வேறு ஒரு பல்கலைக் கழகம் வைக்க முடியாது' என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களை சீராக அமைக்கவேண்டுமே தவிர, புதிதாக பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்க முடியாது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஆனால், மதுரை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை நாம் பாராட்ட வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் ஏற்கனவே மதுரையிலே ஒரு யூனிவர்சிட்டி சென்ட்ரல் அமைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள், யூனிவர்சிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷனைச் சேர்ந்தவர்கள், சென்ட்ரல்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [4th November 1965]

அட்டைவசரி போர்டிலே உள்ளவர்கள் எல்லோரும் “சீரிய முறையிலே யூனியன்சிட்டி சென்டரை அமைத்து, அதை விருத்தி செய்து அதற்குப் பின்னாலேதான் அது பல்கலைக் கழகமாக வரவேண்டும்” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தமாக, இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட உடனேயே கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் இயங்கலாமென்ற ஒரு நம்பிக்கை நமக்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை வரவேற்கின்ற வகையில், அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை எற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில், இப்பொழுது அமைக்கப்பட இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் உயர்ந்ததொரு பல்கலைக் கழகமாக விளங்குமென்று நானும் நம்புகிறேன். இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக எற்றுக்கொள்வார்கள் என்று என்னி நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Madurai University Bill, 1965 (L.A. Bill No. 11 of 1965), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.’

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT MOTION—cont.

(2) CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘ That under rule 21 (3) of the Assembly Rules, item (5) in the Agenda, for the day, viz. The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 18 of 1965) be taken up before the clause-by-clause consideration of the Madurai University Bill, 1965.’

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(5) THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 18 OF 1965.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move—

‘ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1965^a (L.A. Bill No. 18 of 1965) be taken into consideration.’

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு சம்பிரதாயமான (ரொட்டின்) மசோதாதான். பெரிய மாறுதல்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கோர்ட்டுகளிலே சொல்லப்பட்ட சில